

познаватъ Саша. Нима и ти, тате? И ти ли мислишъ тъй за него.

Боровъ

Азъ казвамъ, какво съмъ чулъ. А то не е добро. Ти ме знаешъ, че азъ на какви да е приказки не обръщамъ внимание.

Аничка (по-разпалено)

Лъжа е, тате, увѣрявамъ те. Азъ познавамъ Саша, азъ пиша писмата му, зная плановете му. О, само да знаешъ какво мисли той да прави! Тѣ му завиждатъ, тѣ чувствуватъ, че той не е като тѣхъ. Тате, Саша не е само търговецъ, не е само банкеръ, въ него има нещо друго, има идеализъмъ...

Боровъ

Идеализъмъ?

Аничка

Да, тате. Ти си биль учитель, ти разбирашъ. Днесъ Саша... Напр. днесъ Саша ми обеща, че ще даде помощъ за едно благотворително дружество, за дружеството „Гладно дете“. Той мисли сѫщо, говорили сме другъ пжъ за това — мисли да уреди трапезария за бедни ученици.

Боровъ

Трапезария за бедни ученици?